

Badminton

OKTOBER 1949

1. ÅRGANG

NUMMER 2

OFFICIELT ORGAN FOR DANSK BADMINTON FORBUND

KIRSTEN THORNDahl

SYD- AFRIKA TUREN AFLYST

LÆS SIDE 9

I N D H O L D

Axel Lundqvist skriver	2
Syd-Afrika	3
Danmarks-Holdturneringen . .	4
H.A.E. Scheele fortsætter . . .	5
Malaya	6
Interview med Skaarup	8
Sorø's åbne mesterskaber	10
Officielle meddelelser	11

FORBUNDSBLADET

og dets betydning

VED DIREKTØR FOR DANSK IDRÆTS-FORBUND

cand. jur. Axel Lundqvist

Når jeg siger med det samme, at jeg hilser det med glæde, at Dansk Badminton Forbund har begyndt udgivelsen af sit eget officielle organ, så er min grundindstilling til spørgsmålet et forbundsblad straks fastslået som positiv.

Man kunne vel heller ikke vente andet af en gammel forbundsblads-redaktør, der selv i en årrække har haft både besværet og glæderne ved måned for måned at skulle skaffe stof og sørge for korrektur og omrydning og alt det andet, der følger med for en amatør-bladneger uden væsentlig bistand fra andre end sig selv.

At redigere et forbundsblad er noget helt andet, end at lægge et klubblad til rette. Stilen og tonen er en anden. Hvilket ikke gør opgaven lettere. Medens klubbladet henvender sig til en snævrere kreds med — i reglen stort set ganske samme interesser, skal forbundsbladet være objektivt og tage hensyn til mange sider. Det er jo et officielt organ, der først og fremmest skal varetage officielle interesser og standpunkter. Dets rammer er betydelig videre end klubbladets. Det kommer ikke blot ud til klubber og medlemmer indenfor landets grænser, men må også regne med at blive læst af et publikum — større eller mindre — i udlandet.

Og samtidig med, at det således skal være en officiel budbringer (og med officielt forbindes ofte, ikke helt med urette tanken om noget tørt og kedeligt), skal det lægges således til rette, at det alligevel bliver lodigt og underholdende. Med andre ord: et sagligt stof skal serveres, så det går i læserne uden at kede dem.

Den forbundsblads-redaktør, der kan klare denne opgave tilfredsstillende, er

sin plads i idrætsarbejdet voksen og kan få den største betydning for den pågældende idrætsgrens udvikling.

Der er for mig ingen tvivl om, at forbundsbladet indadtil kan bringe impulser til klubber og medlemmer, som kan

blive af den største betydning for disse. Det kan ligefrem komme til at præge både ånden og udviklingen indenfor sin idrætsgren.

Og udadtil kan bladet få stor betydning som formidler af kammeratskab og venskab landene imellem.

Alt sammen vel at mærke, hvis redaktøren og forbundet hånd i hånd går ind for at løse opgaven sagligt, underholdende — og forstående overfor de forskellige opfattelser, der altid vil brydes indenfor en idræt i udvikling.

Saglighed, objektivitet, evnen til at undgå ørkesløse diskussioner for diskussionens egen skyld og evnen til at servere læserne stoffet, både det officielle og det »frie«, på underholdende og levende vis, det er de egenskaber, der kræves af et forbundsblads redaktion, for at det kan løse sin opgave.

Jeg tror, Dansk Badminton Forbund også på dette punkt har haft en heldig hånd, og jeg ønsker såvel redaktionen som forbundet held og fremgang for det nye blad.

I Idrætsbladet for den 16. september foreslår »steen«, at »man måske burde fordele opgaverne«, således at de spillere, der i 1947 fik indiensturen i deres turban, blev udelukket fra at komme i betragtning ved turen til Syd-Afrika næste sommer.

Et glimrende forslag — hvis det drejede sig om et »pleasure-cruise« eller en skovtur. Men turen til Syd-Afrika, hvor der tilmed skal spilles tre landskampe, er ikke nogen skovtur, og S.A.B.U. har sikkert heller ikke haft noget sådant i tankerne, da den inviterede seks danske spillere.

Ved en landskamp gælder det også indenfor vor sport, at man stiller det bedste af det bedste, uanset tidligere tildelte »appelsiner«.

Hvilke konsekvenser ville en sådan »fordeling af opgaverne« eller udliciteren af invitationerne ikke kunne føre med sig frem i tiden. »Du var med i Nørre Nebels åbne, altså må det blive min tur til at tage til Malaya.«

Selvfølgelig er det forbasket ærgeligt at være den fjerde bedste, når der kun skal bruges tre, men en plads på et landshold bør man ikke få »tildelt«, den må man tilkæmpe sig gennem »blod og sved«, at man så måske kommer til at sidde tilbage med »tårerne«, ja, det er en anden historie.

Forøvrigt tror vi ikke, at hverken nummer fire eller fem kunne tænke sig denne lidet ærefulde løsning, og så er vi udenfor dem, der kan komme i betragtning efter »steen«s forslag; hertil kommer, at det syd-afrikanske forbund har udbedt sig de absolut bedste spillere.

SYD-AFRIKA-TUREN

I anledning af Syd-Afrika invitationen har vi skrevet til manden bag invitationen, sekretæren for SABU, mr. E. S. Cornelius, og her bringer vi hans svar, dog således, at vi har undladt brevets kammeratlige tone.

Sæsonens altoverskyggende begivenhed indenfor såvel dansk som syd-afrikansk badminton må blive danskernes trip til den syd-afrikanske union, og dernede er man lige så spændt på hvilke danskere der kommer, som vi herhjemme er på, hvilke der skal afsted.

Vi har umiddelbart før bladet gik i trykken været i forbindelse med sekretæren for The South African Badminton Union, mr. E. S. Cornelius, der fortæller, at det var med den allerstørste glæde man modtog forbundets indforståelse med at sende seks danske spillere derned »to tour the Union of South Africa and the Rhodesias« og meddelelsen blev øjeblikkeligt kundgjort i pressen tillige med et billede af Kirsten Thorndahl.

Mr. Cornelius overværede Thomas Cup matchen i England mellem U.S.A. og Malaya og mellem Malaya og Danmark, og til trods for den noksom bekendte danske tragedie i Preston var han meget begejstret for danskernes spil på banerne og for deres charme udenfor disse. Det er sikkert ikke for meget sagt, at dansk badminton er mr. Cornelius megen tak skyldig, fordi den sydafrikanske invitation faldt i den danske turban.

Apropos invitationer, så elsker syd-afrikanerne formelig at invitere. Efter at det engelske badmintonhold sidste år havde turneret i unionen, har man haft besøg af såvel Oxford som Cambridge hockey hold, M.C.C.'s cricket hold, et australsk tennis hold, og i øjeblikket trækker et hold rugby spillere fra New Zealand publikum til banerne. I næste måned ankommer yderligere et cricket hold fra Australien, og således går det slag i slag. En af årsagerne til disse hyppige invitationer af fremmede spille-

re må også søges i, at sport er en del af syd-afrikanerens liv. At disse invitationer så ved siden af den sportslige succes også er blevet en finansiell ditto, gør ikke invitationerne ringere.

Mr. Cornelius afslører forøvrigt i sit brev til bladet blandt andet, at danskerne vil komme til at tilbagelægge en strækning, der ligger oppe i nærheden af de 5000 km, og heri er ikke medregnet sørejsen fra Southampton til Cape Town og tilbage. Vore spillere vil komme til at besøge alle de største byer i såvel den syd-afrikanske union som i Rhodesia.

Med hensyn til spillesteder er badmintonporten endnu så ny dernede, at man ikke der som hos os har specielle badminton-haller til rådighed, men matcherne vil komme til at foregå i de største haller eller lokaler med fra tusinde til femten tusinde tilskuerspladser, som de forskellige byer kan byde på. Vore folk kan regne med at komme til at spille for fulde huse. Billetterne bliver sædvanligvis revet bort i forvejen, og folk kommer rejsende langvejs fra blot for at overvære matcherne.

De engelske badmintonspillere, der gjorde Syd-Afrika sidste år, var enige om, at nogle af spillestederne dernede var de bedste, de nogensinde havde været præsenteret for, og belysningen i lokalerne var god.

Den rejseplan, vi bragte i sidste nummer, må ikke betragtes som absolut endelig, det er meget sandsynligt, at den vil blive ændret adskillige gange, inden danskerne går i land i Cape Town, men alligevel giver den et fingerpeg om, hvilke egne og hvilke territorier, danskerne vil komme igennem under deres ophold i unionen.

Og hvorledes ligger det så med temperaturen og klimaet i de egne, danskerne skal besøge under deres Syd-Afrika færd. I dette uhyre store land kan klimaet selvsagt variere en del fra den ene provins til den anden, men forskellen er dog ikke så stor, at den vil komme til at influere på konstitutionen.

Det kan hende, at man i Cape Town i juli måned, hvor vi herhjemme går rundt og stønner af varme, har en våd og kold vinter, medens Natal, der ligger nordligere, oplever sin bedste årstid.

I Transvaal er det endnu koldere end i Cape Town, med frost og en tør, kold atmosfære. Johannesburg ligger cirka 1800 m over havets overflade, og her vil spillerne måske møde forhold, de ikke er vant til. Kulden her vil imidlertid ikke være noget i sammenligning med den, vi kender i Danmark. På den tid af året vil vore spillere imidlertid undgå den meget trykkende varme, som kan herske her.

The South African Badminton Union er klar over, at de danske spillere bringer et vist offer ved at begive sig ud på så lang en færd, blandt andet ved at de i så lang en tid må sige farvel til deres arbejde, men programmet har ikke kunnet kortes af, og man forsikrer om, at de strabadser, danskerne vil komme ud for, rigeligt vil blive opvejet, dels gennem den syd-afrikanske gæstfrihed, som landet er almindelig bekendt for, og dels gennem de naturscenerier, som danskerne vil komme til at stå ansigt til ansigt med, og som hører til nogle af de mest storslåede og skønneste i verden. Hver provins vil sætte en ære i, at det danske badmintonhold bliver præsenteret for de smukkeste steder, som netop deres distrikt er bekendt for.

Danmarks-Holdturneringen

REGLEMENT OG TURNERINGSPROGRAM

✱

I sidste nummer bragte vi Danmarksholdturneringens historie, og vi kan godt love, at vi i så at sige hvert nummer af »Badminton« vil bringe artikler og referater om den nye turnering; men da den pjecé, Dansk Badminton Forbund har udsendt til klubberne ikke kommer til alles kundskab, skal vi her i tilslutning til Knud Gloggenieser's indledning i korthed give et overblik over turneringen.

Turneringen er inddelt i tre afdelinger, nemlig

kredsrukkerne,
oprykningsrækken,
mesterrækken.

Kredsrukkerne spilles, som det jo tydeligt fremgår af navnet, i kredsene, og under hensynstagen til, at der ikke skal opstå for stor styrkeforskel mellem de deltagende klubber, har hver kreds lov til at inddele sine klubber i divisioner, hvoraf den, der omfatter de stærkeste klubber, benævnes 1. division, medens de øvrige deltagende klubber udgør kredsens andre divisioner, nummereret efter styrkeforhold.

1. divisionsrækkenes kampe skal være færdigspillet den 1. februar, og proportionerne for divisionsrækkerne skal være således ordnet, at ingen klub afskæres fra at tilkæmpe sig en plads i oprykningsrækken.

Vinderen af kredsens 1. divisionsrække indtræder i oprykningsrækken, og af hensyn til en eventuel fremtidig deltagelse i mesterrækken skal alle 1. divi-

sionshold spille med det samme antal kampe i de forskellige kategorier og med det samme antal spillere som i mesterrækken, nemlig 16 kampe fordelt på 4 damesingler, 4 herresingler, 2 dame-doubler, 2 herredoubler og 4 mixeddoubler, og til dette antal kampe skal og må der kun bruges 4 damer og 4 herrer, således at hver spiller får tre kampe, een i hver kategori.

Det vil sige, at spillerne faktisk skal være »all round«-spillere, der både kan spille single og double, og dette krav kan jo også indebære sine fordele. Vi har da også set eksempler på, at spillere helt har helliget sig deres single og derfor ikke har kunnet bruges på f. eks. landshold, hvor der også kræves doublespil.

For de øvrige divisioners vedkommende bestemmer kredsene selv deltager- og kampantal, dog med tilbørlig hensynstagen til, at klubber, der har chance for at rykke op i 1. division, kan gøre sig gældende under de herskende forhold.

Oprykningsrækken er ny hvert år, idet den dannes af de forskellige vindere af 1. divisionsrækkerne. Oprykningsrækken spilles med det samme antal kampe og spillere som mester- og 1. divisionsrækkerne, og oprykningsrækken spilles efter cup-systemet, således at vinderen automatisk indtræder i mesterrækken (se dog undtagelse herfra senere). Den klub, der vinder oprykningsrækken, betegnes som *Vinder af Holdmesterskabets 1. Division*.

Oprykningsrækken skal spilles umiddelbart efter afslutningen af kredsrukkerne, altså fra 1. februar og være færdigspillet den 1. marts.

Mesterrækken skal bestå af 8 klubber, og ingen klub må have mere end eet hold med i mesterrækken. Dersom en klub, der har hold med i mesterrækken, vinder oprykningsrækken, bliver det derfor oprykningsrækken nr. 2, der rykker op o. s. v.

Til mesterrækken udpeger i startsesonen (1949/50) Københavns Badminton Kreds 4 af sine klubber, Fyns-, Jyllands-, Lolland-Falsters- og Sjællands Badminton Kreds hver een af sine klubber.

Bestemmelsen om, at Københavns Badminton Kreds i første omgang skulle udpege 4 af sine klubber blev vedtaget på det afgørende bestyrelsesmøde, ud fra den betragtning, at Københavns 4 stærkeste klubber måtte anses for i styrke at rangere højere eller lige med de stærkeste klubber i provinsen. Der herskede stor enighed mellem provinsen og Københavns repræsentanter herom. Når Bornholm ikke er taget med i første omgang, skyldes det, at kredsens repræsentant selv erkendte, at kredsens på grund af sine af krigsbegivenhederne ødelagte spilleforhold ikke ville kunne stille et hold, der blot nogenlunde kunne hævde sig i mesterrækken.

Mesterrækken skal spilles i tiden fra 1. oktober til 31. januar, og der spilles alle mod alle, således at hver klub får 7 kampe. Der gives 2 points for en vundet match, et point til hver klub i tilfælde af uafgjort match. Den klub, der ved turneringens afslutning har opnået flest points, bliver *Danmarksmester i Badminton Holdsport* og betegnes som *Mesterklubben*.

(Fortættets side 12)

INDTRYK AF *Dansk Badminton*

Af sekretæren for The International Badminton Federation H. A. E. SCHEELE

FORTSAT FRA NR. 1

Jeg har i nogen grad refereret til jeres officielle ledere, men jeg har langt fra sagt alt, hvad der kunne siges om dem. Det har i højeste grad slået mig, at spillerne i Danmark står i stor taknemmelighedsgæld til disse for den dygtige og energiske måde, hvorpå de altid synes at tage fat på det store arbejde, som det er at organisere spillet i Danmark. Det er en lykke for dem at have så levende folk i ledelserne, og der synes ikke at gå nogen sæson, uden at de organiserer en eller anden ny plan til forbedring af spillet og til gavn for spillerne.

Det er måske kun naturligt, at alle indtrykkene fra et andet land hovedsagelig må baseres på forskellen mellem forholdene i det pågældende land og ens eget, og jeg vil derfor prøve at nævne nogle af disse forskelle. Jeg beder Dem imidlertid være forvisset om, at jeg derved ikke på nogen måde har i sinde at antyde, at disse forskelle ikke er forbedringer, for det er nogle af dem, omend meget afhænger af de temperamentsmæssige synspunkter hos de to folk.

Efter hvad jeg har forstået, er den sædvanlige organisation af den almindelige klubvirksomhed helt forskellig fra den, vi har her i Storbritannien. I jeres klubber synes det at være den almindelige regel, at fire spillere har eneretten til en bane på samme tid hver uge. Dette er aldrig tilfældet i England, hvor alle klubmedlemmerne har ret til at spille på en eller flere aftener i ugen hele aftenen. Spilleren vil komme i klubben og vil spille med hvem som helst, der måtte være til stede. Han vil måske få spillet syv eller otte sæt, alle med forskellige spillere. Dette giver ham en dejlig kammeratlig aften, som han nyder lige så meget som dette at slå til bolden. Denne forskel understreger det almindelige syn på spillet, men der kan ikke herske tvivl om, at jeres metode tjener mere til fremme af ens spil, selv om variationen i modstanden til en vis grad må mangle. Man kan således betegne al jeres spil som alvorlig træning, medens halvdelen af vort er at betragte som selkabeligt.

De indbyrdes klubmatcher synes også at være forskellige i Danmark og Eng-

land. Jeres synes at være langt større end vore, idet de, så vidt jeg ved, i almindelighed omfatter ikke mindre end 25 kampe mellem hold, der er langt større end vore, og matcherne omfatter alle fem rækker. I England spilles der aldrig single i disse matcher, og her har vi grunden til, at singlespillet i England ligger så langt under jeres standard. Vore klubber spiller med hold bestående af tre par, enten herredouble, damedouble eller mixeddouble, eftersom det nu skal være, og alle tre par spiller så mod modstanderens par, hvilket giver ni kampe ialt. De fleste af disse matcher spilles inden for county holdturneringernes ramme, og før krigen anmeldte mange klubber både første, andet og tredje hold hertil, hvorfor programmet for disse turneringer ofte var af en ganske anseelig størrelse. Alle disse matcher spillede på aftener i løbet af ugen, dog ikke lørdag og søndag.

I England har vi altid været mere interesseret i holdmatch-turneringer end i almindelige turneringer, og den interessanteste holdturnering har altid været county holdmesterskaberne, hvortil alle vore mange county-forbund kan anmelde både første og andet hold inden for hver af de tre divisioner, turneringen spilles i. Det har altid undret mig, at man ikke i Danmark har en sådan inter-provincial holdturnering. Det at blive udtaget til at spille for sit county har altid i England været en eftertragtet ære hos alle vore badmintonspillere. En county-spiller får, når hans spil for county har gjort ham fortjent dertil, tildelt sit county-emblem, og det er han meget stolt af. Jeg husker, hvor jeg selv var det, dengang jeg modtog mit emblem med Kent's hvide hest i. De har sikkert set dette emblem på de sweaters, som Tom Wingfield og Warwick Shute havde på. På samme måde bar Harold Marsland Yorkshire's hvide rose og Ralph Nichols Middlesex's tre krumsabler. For at komme til at spille for sit county fordres der visse særlige kvalifikationer af en spiller med hensyn til tilhørsforhold, idet han enten må være født eller have haft bopæl et år i det pågældende county; om hans klub findes der, betyder intet. Kun

i county hold-turneringen spilles alle tre kategorier af double. Holdene består af fire damer og fire herrer. Der spilles 4 herredouble, 4 damedouble og 4 mixed-double. I sidstnævnte deltager altså alle spillere på holdet.

En anden ting inden for dansk badminton, som tiltrækker sig en udlændings opmærksomhed, er turneringsspillernes meget lave gennemsnitsalder samt det faktum, at når en spiller nærmer sig 30 års alderen, regnes det for at være på tide, at han opgiver at spille i turneringer. Det ville forbyde danskerne at se, hvor mange ældre spillere, der deltager i kampe og turneringer i England. Det er synd at opgive kampspillet så tidligt, og det er mit indtryk, at grunden hertil er den, at der under krigen udviklede sig en tendens til at lave boldene så langsomme, at singlespillet udviklede sig til udelukkende at blive et spørgsmål om udholdenhed, hvorved de ældre spillere distanceredes. Da dette forhold nu er afhjulpet (boldenes forbedring var meget bemærkelsesværdig ved mit andet besøg i Danmark), håber jeg, at ældre spillere ikke mere tænker på at trække sig tilbage lige så tidligt. Den ældre spiller — jeg tænker her på den 35-årige — har fremfor sin yngre modstander mange erfaringsmæssige fordele, som han kan drage nytte af. Den lidt ældre spiller kan bare tænke på Sir George Thomas, som var næsten 40 år, før han nogensinde havde vundet singlemesterskabet i All-Englandmesterskaberne, og han vandt dette mesterskab fire år i træk på et tidspunkt, hvor den engelske spillestandard lå meget højt.

Dansk badminton fortjener en speciel lykønskning i anledning af sin dommerorganisation og for den omhu, hvormed dommergerningen varetages ved turneringerne. Man kan ikke undgå at blive imponeret af den nidkærhed, som får disse dommere til at ofre så megen tid til gavn og glæde for spillerne. Ved organisationen af denne vigtige side af spillet er Danmark sandsynligvis nået længere end noget andet land. Man kunne desuden ikke undgå at imponeres af systemet med tællekasserne, der blev betjent af dommeren til hjælp for tilskuerne. Systemet er så simpelt, men meget nyttigt for tilskuerne. Det virker dog forbavsende for en fremmed at se dommerne i funktion uden brug af papir og blyant til kontrol af pointene. Så vidt man kan skønne, stoler de danske dommere udelukkende på deres hukommelse med hensyn til kampens forløb, når lige

undtages anbringelsen af en hånd på et knæ for at minde dem om, til hvilken side der skal serves. Dommerne begår fejltagelser nu og da. Jeg har selv oplevet, at den danske dommer, som fungerede i en af mine kampe, tog fejl med hensyn til både points og serveretten. Uden at gøre optegnelser har han intet middel til at kontrollere, ligesom han formodentlig heller ikke kan sige, hvorvidt en spiller af vanvare er kommet til at skifte side. Jeg tror, det ville tjene til virkeligt gavn, hvis man gik over til at bruge papir og blyant. Dommeren kunne muligvis så ikke også betjene tællekasserne, men jeg kan ikke tro, det ved større kampe skulle være vanskeligt at finde en hjælper, som kunne påtage sig dette.

En anden ting, jeg vil pege på, er, at danske dommere ret hyppigt synes at lade sig nøje med tilskuernes dom om, hvorvidt en bold er god eller ude. Efter engelsk synspunkt er dette helt forkert, og ligeså er det forkert, at spillerne i en kamp med dommer skal have lov til at afgive kændelse, hvilket ofte synes at være tilfældet. I finalekampe såvel som ved internationale turneringer ved jeg, at der i Danmark på samme måde som i andre lande anvendes linievogtere, men jeg har ved enkelte lejligheder været højlig forundret over at se linievogtere applaudere under spillet. Det kan ved visse tilfælde være svært at afholde sig derfra, men bør ikke alle officials afholde sig fra synlige tilkendegivelser af nogen slags?

Et iøjnefaldende træk ved dansk badminton er den virkelig første klasses sportsånd, som besjæler danske spillere, og overalt, hvor disse har deltaget, har denne holdning gjort indtryk. Det er let nok at være en god vinder, det kan enhver være, men det er mig en glæde at kunne fastslå, at danske spillere altid har vist sig som gode tabere, og det har altid glædet mig at høre deres sportsligt fair bemærkninger, når de har stået som tabere.

Endelig må jeg nævne den storslåede gæstfrihed og omhu, danskerne altid udviser mod deres gæster. Enhver, som har været i Danmark, vil altid minde dette. Jeres officials synes at have omtanke for alt og tillige en lykkelig forståelse af under omhuen for deres gæster ikke at berøve dem den tid, enhver gerne også vil have for sig selv. Dette er virkelig pragtfuldt, og det er vanskeligt at afgøre, hvad der kan sættes højest, holdet, gæsterne skal spille mod, eller dem, der er sat til at tage sig af dem.

MALAYA MESTERSKABERNE

1948

1949

Ooi Teik Hock, Malaya

Teok Seng Khoo, Malaya

Chan Kon Leong, Malaya

Laurbær

til

WONG PENG SOON

Victoria Institution Hall i Selangors hovedstad Kuala Lumpur var den 1. august i år pakket indtil bristepunktet af tilskuere der — med sir Henry Gurney, High-Commissioner of the Federation of Malaya i spidsen — havde indfundet sig for at overvære finalerne i de malayiske badmintonmesterskaber.

Wong Peng Soon fra Singapore, der var i topform, tilbageerobrede den eftertragtede herre single titel fra sidste års mester, Ooi Teik Hock fra Penang, i en af de bedste finaler, der er set under de malayiske himmelstrøg. Alle mesterskaberne skiftede ejermænd med undtagelse af dame singlen, som miss Helen Heng fra Singapore sikrede sig for andet år i træk.

Der blev vist badminton par excellence denne aften, og den bedste af kampene var singlen mellem Wong Peng Soon og Ooi Teik Hock. Skønt Wong vandt klart, er tallene ikke nogen udtømmende angivelse af spillet; matchen strakte sig over en stiv time.

Mixed doubelen: Eftermiddagens første match var doubelen mellem Choong Ewe Beng & miss Amy Choong fra Penang, der forøvrigt er fætter og kusine, mod miss Valentine Chan fra Ipoh i staten Perak og Chan Kon Leong fra Kuala Lumpur.

Omhyggeligt netpil fra Amy Choong's side og frygtelige smash fra Choong Ewe Beng gjorde, at disse to spillere løb af med første sæt 15/9. De sikrede sig derpå en komfortabel føring i andet sæt, men støt spil fra Chan Kon Leong, som nu havde fundet sig selv, førte til, at sidstnævnte par tog sættet med 15/11; i dette sæt fejlede Amy Choong ofte ved nettet. Det blev et nervepirrende tredje sæt, hvor begge kombinationer ydede deres allerbedste, og man fik en gang sprudlende badminton. Choong Ewe Beng præsterede nogle mirakuløse redninger under de lange dueller. I dette sæt tog Amy Choong & Choong Ewe Beng straks føringen, og da man skiftede side, stod det 8-5, men så reducerede Chan Kon Leong til 8-7, hvorpå Amy Choong øgede til 11-7, og ved hjælp af den næste serve vandt Choong Ewe Beng fire heldige points, sættet, matchen og mesterskabet i mixed double for Malaya. 15/9, 11/15, 15/7 til Choong Ewe Beng & Amy Choong.

Dame singlen: Den unge miss Helen Heng fra Singapore vandt for andet år i træk single mesterskabet ved at slå exchampionen mrs. Cecilia Samuel fra Kuala Lumpur.

Helen Heng spillede et smukt spil og placerede sin drops med den allerstør-

ste præcision og scorede de fleste af sine points på dette slag. Hun bragte også mrs. Samuel i vanskeligheder ved at sende bolden til hendes baghåndshjørne, og de bolde, der kom tilbage, fik nådestødet af Helen. Match 11/8, 11/7 til Helen Heng.

Herre singlen: Med en strålende all-round strategi og med anvendelse af en rendyrket smash tog Wong Peng Soon første sæt fra Ooi Teik Hock, der som allerede nævnt forsvarede mesterskabet. Man overværede badminton, som badminton skal spilles, og med et score på 15/6 afsluttedes sættet.

Duellerne var langvarige, og i lange tider bestod spillet kun af clears og drops, lejlighedsvis med en smash fra en af parterne. Peng Soon's stærke baghånd klarede ham ud af mange vanskelige situationer. Han forcerede spillet og sikrede sig en stor margin i points.

Efter at Ooi Teik Hock havde tabt første sæt 15/6, tog han initiativet i

andet og smashede til Peng Soons krop. Ooi Teik Hock spillede aldeles glimrende og førte med 6-3 og senere med 9-6, men denne anstrengelse kostede ham imidlertid så meget, at han slappede af, Peng Soon, der syntes mere oplagt end nogensinde før, returnerede alt med lethed. På kun een serve gled Singapore-spilleren frem til 13, idet han vandt syv points ved dejligt netspil og ved knaldhårde smash, som Ooi betragtede med forundring.

Ex-championen gjorde tapper modstand, men Peng Soon var uimodstæelig, og han satte kun eet point til, inden han sikrede sig sejren. 15/6, 15/10 til Wong Peng Soon.

Herre doublen: Et støt spil fra Thomas Cup parret Chan Kon Leong & Yeoh Teck Chye sprængte vinderne af det irske doublemesterskab Ong Poh Lim fra Singapore & Lim Kee Fong fra Kuala Lumpur's forsvar. Hvor hårdt de irske vindere end smashede var den lethed, hvormed de andre returnerede, en fornøjelse at se. Det så ud, som om de slog mod en mur, alt kom tilbage.

Yeoh Teck Chye's smash var knaldhårde, og de fleste af dem gav bonus. Ong Poh Lim strittede godt imod, slog og flugtede effektivt, men Thomas Cup parret var for godt til at lade sig gå på, og de løb af med sejren under stor jubel fra tilskuerne. 15/5, 15/8 til Yeoh Teck Chye & Chan Kon Leong.

Dame doublen: vandtes af Amy Choong & Cheah Kooi See, begge fra Penang, over Valentine Chan & Kok Lan Kee fra Ipoh i Perak 6/15, 15/11, 15/3.

Lee Guan Khye, sekretær for Badminton Association of Malaya og vor korrespondent på disse fjerne breddegrader.

Turneringsoversigt

OKTOBER

- 2.- 6. Frederiksberg Badminton Klub, åbne mesterskaber.
- 9. Holdmesterskaber for Danmark.
- 15.-18. Valby Badminton Klub, åbne mesterskaber, single.
- 23. Holdmesterskab for Danmark.
- 29.-30. Odense Badminton Klub, åbne mesterskaber. Aflyst.
- 29.-30. Charlottenlund Badminton Klub, åben A-række turnering.
- 30. Sjælland-Skaane, landsdelskamp.

NOVEMBER

- 5. Charlottenlund Badminton Klub, åben A-række turnering.
- 6. Holdmesterskab for Danmark.
- 5.- 6. Kolding Badminton Klub, åben turnering for ynglinge.
- 5.- 6. M.F.F.s åbne mesterskaber, Malmø.
- 6.-13. Valby Sports klub, åben turnering for old boys.
- 12.-13. Esbjerg Badminton Klub, åbne mesterskaber.
- 13.-17. Gentofte Badminton Klub, åbne mesterskaber.
- 13.-20. Badmintonklubben Smash, åben B-række turnering.
- 20. Holdmesterskab for Danmark.
- 22.-30. København Badminton Kreds' kredsmesterskaber.

Malaysiske badmintonspillere.

Stående fra venstre til højre: Lee Guan Khye (sekretær for Badminton Association of Malaya og vor hjemmelsmand), miss Leong Hew Meng, Toh Thean Soo (1948 præsident for Perak Badminton Association), miss Valentine Chan, Tan Jin Eong, mrs. Tai Jin Eong, Teh Gin Sooi, miss Kok Lan Kee og Tan Teik Leong.

Siddende: Goh Chong Hong, Low Chooi Beng (1948 sekretær for Perak Badminton Association), Chin Poh Ken, vor specielle ven Teoh Seng Khoon og Lee Fan Leong.

Interview med
JØRN SKAARUP

Har vi intet at lære af Malayerne?

Efter Thomas Cup kampene mod malayerne udtalte Jørn Skaarup til »Ekstrabladet«, at han intet havde lært af malayerne, og da man fra anden side har ment det modsatte, har vi bedt Jørn Skaarup uddybe sin udtalelse, så vi kan få den mening frem, der ligger bag udtalelsen.

— Vil du give bladets læsere en kommentar til din meget omtalte udtalelse til »Ekstrabladet«?

— Det skal være sagt med det samme, at jeg selvfølgelig ikke mener, at man ikke kan lære noget af nogen, som er bedre end en selv, men det, som vi kan lære, er efter min mening ikke andet end hvad vi burde have lært os selv, nemlig en sikrere boldbehandling i forbindelse med en større præcision.

— Mener du da ikke, der var noget nyt ved malayernes stil?

— Ganske afgjort jo, men den malayiske stil er fremmed for os, og jeg mener ikke, vi kan lære den eller sagt med andre ord, jeg tror stadig, at den måde vore instruktører underviser på, er den eneste rigtige overfor folk med en fysik som vor, og jeg ser ikke nogen grund til at lægge vort træningsprogram om, hverken hvad angår teknik eller taktik.

— Hvorfor tror du ikke, vi kan lære den malayiske stil?

— Malayerne er små, adrætte mennesker, som besidder en smidighed og hurtighed, ja, næsten en dyrisk evne til at bevæge sig, som jeg ikke tror, vi kan lære. Man kan næsten fristes til at sige, at malayerne mere lignede katte end mennesker, på en bane. Denne smidighed er for mig også grunden til, at en mand kan spille med et efter dansk opfattelse forkert greb på ketcheren, idet jeg mener, at smidigheden og hurtigheden opvejer den anden fejl.

— Tror du heller ikke, vi kan lære at løbe lige tilbage?

— Deres tilbageløb, som jeg i parentes bemærket ikke tør gøre dem efter, da jeg så vil falde og brække halsen, var mere, hvad jeg vil kalde hop tilbage end løb, og særlig en mand som Wong svævede jo næsten, når han gik i slagstilling. Endelig må man jo heller ikke glemme, at malayerne lå tre måneder i træningslejr, før de mødte os, og det har sikkert ikke skadet dem; jeg tror i hvert fald, man kunne lære en hel del hvad angår præcision og hurtighed ved kun udelukkende at beskæftige sig med badminton i tre måneder.

— Når du nævner ordet træningslejr, må vi stadig huske på, at Freeman kun spiller et par gange om året.

— Freeman er et talent, et så strålende talent, at jeg tror, der vil gå hundrede år, før vi igen ser hans lige, men forøvrigt mener jeg, at det er Freeman, vi kan lære noget af. Han havde det helt rigtige og spillede, som vi har lært, spillet skal spilles, og jeg tror, man skal koncentrere sig lidt mere om Freemans kunnen, end om de malayiske boldjonglører, da vi har

mulighed for at tilegne os Freemans stil.

— Du så hele det amerikanske hold. Kan du drage en sammenligning mellem malayerne og amerikanerne?

— Amerikanerne blev ligesom vi overrumplede af malayernes ukendte spillefacon, men de fandt hurtigere melodien, end vi, og i All-Englands mesterskaberne vil jeg næsten vove at påstå, at amerikanerne var de stærkeste.

— Og så, medens jeg har dig her, hvad mener du om verdensranglisten?

— Det er lidt svært at svare på, da mange måske vil optage det forkert, men så meget kan jeg sige, at nummer 5, Carl Loveday, U.S.A., der slog mig i All-England, er jeg ikke bange for at møde igen, og jeg tror også, at jeg har en reel vinderchance. Jeg ved faktisk ikke, hvad der skete med mig derovre, men jeg var helt slået ud. Nr. 7, Davinder Mohan, Indien, har jeg kun mødt een gang, og dengang vandt jeg, og det regner jeg med at kunne gøre igen, men døm forøvrigt selv.

— Tror du, der skulle have været andre danske på listen?

— Listen er vist nok så nær det rigtige, som kan tænkes, men selvfølgelig kan man altid sidde og veje frem og tilbage, om den eller den burde med. Jeg tror nok, at Mogens Felsby skulle have været med, men måske er malayerne også sat for langt nede, men de fire første er helt rigtige, og så har vi en del, som det kan være svært at placere. Den sidste mand på listen, nr. 10, George Lewis, Indien, førte 14/4 i tredje sæt i All-England mod nr. 2, Ooi Teik Hock,

og tabte, men det er sikkert denne kamp, der har ført ham på listen. Det var forøvrigt samme Lewis, der vandt over Tage Madsen i Bombay, og endnu mere interessant var det også Lewis, der slog Knud Christensen i All-England, og som efter kampen sprang over nettet (en meter og femoghalvtreds) og sagde tak for kampen, skønt han er en mand på over fyrre og med en pæn lille mave.

— Og må jeg så slutte med at spørge dig, hvordan det går med din arm, som forhindrede dig i at deltage i Danmarksmesterskaberne og den internationale?

— Jeg har spillet lidt tennis i sommer og kan stadig mærke ømhed ved enkelte bevægelser, og armen vil sikkert blive lige så tosset igen, men nu klemmer jeg på og prøver at spille det væk.

— Ja, så tak for oplysningerne og held og lykke i den nye sæson.

— Selv tak og held og lykke med bladet.

SYD-AFRIKA-TUREN AFLYST

Under bladets ombrydning er der fra sekretæren for the South African Badminton Union i Cape Town indløbet følgende telegram til Dansk Badminton Forbund:

TOUR MADE IMPOSSIBLE BY NEW FINANCIAL
AND IMPORT RESTRICTIONS - DEEPLY RE-
GRETED - LETTER FOLLOWS - CORNELIUS

Det syd-afrikanske forbunds meddelelse om, at det på grund af nye restriktioner har set sig nødsaget til at annullere invitationen til de seks danske spillere, vil af alle blive modtaget med den største beklagelse. Vi håber i næste nummer nærmere at kunne kommentere årsagen til aflysningen.

Københavns
bedste spisested
✱
Musik og dans
i krostuen

Nyhavns Færgekro

Nyhavn 5 ✱ Telefon Palæ 6251

Verdens stærkeste badmintonspillere spiller med Blue-Bird. Samtlige Thomas Cup-turneringer i Danmark, landskampen Danmark — Malaya og de internationale mesterskaber blev spillet med Blue-Bird. Samtlige mesterskaber i Indien, Singapore, Penang, Johore, Selangor, Negri Sembilan, Malacca, Danmark og Norge

blev spillet med

BLUE-BIRD

Bolden med det Blaa Bånd

A/S BAGGERS & CO. - FREDERICIAGADE 27 - KØBENHAVN K - PALÆ 4989

Et kig fremad

Da sidste sæson, den største i badmintonspillet historie, den oplevelsesrigeste også herhjemme, lakkede mod enden, og blikket begyndte at søge fremad mod 49-50, undgik man ikke, at lidt frygtbetonede fornemmelser blandede sig i tankerne om, hvorledes det fremover skulle blive muligt at tilvejebringe idrætslige arrangementer, der blot tilnærmelsesvis kunne akcepteres af den kræsenhed, det ikke var urimeligt, spillerne og publikum nu måtte have pådraget sig.

Og så! Ja, at sammenligne programmet for den kommende sæson med sidste år, det går ikke an, for sidste sæson var (og bliver sikkert) en undtagelsessæson. I alle tilfælde en sæson af de meget sjældne. Ikke desto mindre tyder meget på, at vi i år står over for en endog virkelig god og interessant sæson. Først og fremmest en arbejdsæson, thi ingen sin de har sæsonprogrammet været så fyldt og spændt som i år. Denne kendsgerning må man vist have lov at tyde som et tegn på endog forstærket interesse (det modsatte kan det i hvert fald ikke være), og det kan man da kun glædes over. Forøvrigt var jo også netop øget interesse for badminton en af de ting, vi håbede på og forventede som udslag af forårets store begivenheder.

Dernæst byder sæsonens program på adskillige ting af megen interesse. Internt bliver der atter i år en række af åbne turneringer i både mester, A og B rækker. Endvidere kommer som noget helt nyt *Holdturneringen for Danmark*, der er nærmere omtalt i sidste nummer af bladet.

Og internationalt! Ja, der kommer som sædvanlig påsketurneringen, der, selv om vi ikke denne gang kan få et helt malayisk landshold og en Freeman som deltager, nok kan blive interessant endda. Forøvrigt kan der ventes besøg af et par meget dygtige malayer, som midlertidigt er i England. Og så skal vi spille landskamp mod England (i England) og ligeledes som sædvanlig mod Sverige. Endelig kommer så, som noget ganske nyt på Danmarks internationale område, en international match mellem Danmark og et kombineret hold: England-Skotland-Irland, altså næsten Storbritannien. Enkeltvis vil Danmark jo sikkert vinde over hvert af disse lande,

men slået sammen skulle der nok kunne blive en kamp af virkelig interesse. Dette har man da også ment i Skotland, hvorfra initiativet til den er kommet. Som bekendt spillede sidste vinter Malaya og U.S.A. deres Thomas Cup kamp i den store Kelvin Hall i Glasgow. Dette arrangement har åbenbart givet skotterne blod på tanden, idet de nu altså har taget initiativet til nævnte match afhold samme sted.

Kampen *Danmark-Storbritannien* (som den omtrent kan kaldes) skal spilles i Glasgow lørdag den 25. februar. (Herefter følger landskampen mod England et eller andet sted i England den 27. februar og All England mesterskaberne i London 1.-4. marts).

I kampen mod Storbritannien skal der spilles ialt ni kampe, nemlig to herresingler, tre herredouble, en damedouble og tre mixeddouble. Damesingle bliver der således ikke, hvad vi ellers ønskede. Normalt spiller man i Storbritannien sådanne ni kamps landskampe med seks herrer og tre damer, men under hensyn til de særlige omstændigheder i dette tilfælde, har man tilbudt os fra vor side at afvikle kampen med det antal spillere, vi skal stille til landskampen mod England, nemlig fire herrer og to damer. Hele matchen skal spilles i to afdelinger, nemlig en afdeling om eftermiddagen og en om aftenen med to timers mellemrum.

Og tænk, hvilke oplevelser, der så vinker forude for landsholdsspillerne: Glasgow (Skotland), sandsynligvis Leicester (England) og så London og som sæsonens clou den storstilede rejse til Syd-Afrika. Jo vist er der noget at stræbe efter — også i badminton.

Lad os håbe, dens mål må danne en animerende spore til yderligere fremme af vore spilleres formåen.

N.P.K.

— Skal du ikke være dommer?

— Ikke før spillets regler bliver sådan at alle vinder.

SORØ ÅBNE MESTERSKABER

Jørgen Hammergaard blev dagens mand.

Trods fraværelse af enkelte af de bedste københavnske spillere blev Sorø's åbne mesterskaber en værdig optakt til den nye sæson, og resultaterne med de overraskende vindere af de to singlerækker gjorde ikke turneringen mindre interessant.

Som vi skrev i sidste nummer, havde den unge, lovende spiller fra K.B.K. Jørgen Hammergård Hønsen meldt sig,

og de forventninger, man i en årrække har stillet til ham, indfrie han her i fuldt mål.

Hammergård vandt i finalen over Erik Nielsen, Sorø (15/11-15/12), hvilket ikke kan betegnes som en overraskelse, men at han på sin vej til finalen vandt over så god en spiller som Ib Olesen, K.B.K., der var på Thomas Cup holdet, må afgjort betegnes som en overraskelse og giver gode løfter for fremtiden.

Turneringens dame single række bød også på lidt af en overraskelse, idet Aase Svendsen, K.B.K., vandt over Kirsten Thorndal, A.B.C., 2/11-11/1-11/3, og selv om det ikke er første gang, Aase er gået af med sejren i kamp mod Kirsten, tror vi, det har en vis psykologisk værdi for Aase at vinde netop nu, hvor kampen er så stor mellem vore bedste damer.

De øvrige finaler fik følgende resultater:

Herre double: Jørn Skaarup-Preben Dabelsteen over Ib Olesen-John Nygård 15/8-14/17-15/5.

Dame double: Aase Svendsen-Kirsten Thorndahl over Kirsten Rex-Anne Lehmeier 15/7-15/4.

Mixed double: Arve Lossmann-Kirsten Thorndahl over Jørn Skaarup-Inge Birgit Steffen Nielsen 12/15-15/8-15/9.

OFFICIELLE

Meddelelser

Dansk Badminton Forbund

Ifølge forbundets love, § 13, må ingen åben turnering afholdes, uden at dennes proportioner er godkendt af D.B.F.'s

bestyrelse. — Klubber, som afholder åbne turneringer, erindres derfor om altid forud at tilsende forbundet (gennem kredsene) de for de respektive turneringer påtænkte propositioner.

Samme klubber anmodes tillige om, ligeledes i henhold til ovennævnte lovparagraf, straks efter hver turnering at tilsende forbundet et program for turneringen forsynet med resultaterne fra samtlige turneringens kampe.

DBF's årbog og håndbog 1949-50.

Idet man henviser til anmeldelsen af årets nye håndbog i sidste nummer af bladet, anmodes kredsene om snarest at indgive deres bestillinger på bogen til forbundets kasserer, hr. *Gunnar Nielsen*, Oxford Allé 8B, København S. — Det er forbundets håb, at håndbogen må finde ud til samtlige klubledelser landet over, samt at også de menige medlemmer rundt om i klubberne i stort tal vil købe den.

Prisen er 1 krone pr. stk.

Lolland-Falster Badminton Kreds

Propagandastævner:

Først på sæsonen afholdes propagandastævne for Møn i Stege, og et andet på Vestlolland.

Instruktion og Propaganda sorterer fremtidig under formanden, E. Skaarup. Da klubberne iflg. rundspørge har haft meget lidt nytte af de uddannede klubinstruktører, afholdes intet instruktørkursus i år. Istedet er planlagt instruktion rundt i klubberne, omfattende såvel instruktion som dommerspørgsmål samt vejledning i klubledelse, hvilket vil sige vejledning ved tilrettelæggelse af turneringer o.s.v.

Kredsens arbejde for klubberne: Som en retningslinje for kredsens arbejde

vedtoges at give arbejdende klubber al mulig hjælp til selvhjælp, og at lade hensygnende klubber uden eksistensberettigelse forsvinde.

Københavns Badminton Kreds

Kursus for klubinstruktører afholdes den 15. og 16. oktober i G.B.K.s lokaler. Kursuset, hvortil klubberne kan sende elever i forhold til deres medlemstal, vil omfatte emner som badmintonspillet taktik og teknik, gennemgang af spilleregler, pædagogiske vink, og praktisk undervisning på banen samt en lille eksamen, som skal bestås for at erhverve instruktørcertifikat.

Kredsen har udsendt sit årlige turneringsskema over holdturneringen 1949-50 samt reglementet for samme. Turneringsskemaet udleveres gratis til alle spillere på klubbernes respektive hold.

Kredsen agter i denne sæson at genoptage den tidligere idé med afholdelse af talentaftener, hvortil man som tidligere vil invitere en række talenter fra de forskellige klubber.

Kredsens klassificeringsliste over spillere i A- og mesterrække er i år blevet grundig revideret og vil snart være klubberne i hænde.

Fyns Badminton Kreds

Fyns-kredsens instruktionskursus afholdes i badmintonhallen, Godthaabs-gade 4, Odense, lørdag den 15. oktober, under forventet ledelse af badmintonprofessoren Hans Hansen fra København og Aage Grøn-bæk fra Odense. Der lægges ud lørdag aften og sluttes af søndag eftermiddag. Kursuset er anlagt som afslutning for sidste års deltagere, som kredsens forøvrigt venter fuld tilslutning fra. Desuden venter man anmeldelse af emner fra klubbernes bestyrelser, og man håber, at disse vil anstrenge sig og fremskaffe gode emner, thi denne instruktion har så overordentlig stor betydning for arbejdet indenfor vor sport.

Sjællands Badminton Kreds

Den årlige landsdelskamp mod Skåne er nu endeligt fastlagt og skal spilles den 26. januar, hvorved man samtidig kan fejre Skåneunionens 10 års jubilæum.

Jyllands Badminton Kreds

Jyllands Badminton Kreds har igen udsendt en håndbog til samtlige spillere under kredsen. Dette at håndbogen udsendes gratis er selvfølgelig et stort plus for dens udbredelse, men selv om den skulle betales, er det udenfor enhver tvivl, at de jyske spillere ville have den alligevel. Håndbogen giver på sine 50 sider et så glimrende indblik i arbejdet for spillers udbredelse, at selv en fuldkommen udenforstående vil kunne forstå den og lære noget af den.

Ene blandt samtlige landets kredse har J.B.K. en »puslinge-række« for spillere mellem 12 og 14 år. Der spilles dog ikke kredsmesterskaber i denne række, men de små spillere kæmper om titlen »Distrikts-mester« indenfor hver af de jyske distrikter.

Nordjydsk Badminton Distrikt

Sidste år blev der indledet et samarbejde mellem Vestsvensk Idrætsforbunds Badmintonsektion og Nordjydsk Badminton Distrikt, og der blev spillet en enkelt match mellem udvalgte hold fra de to landsdele. Matchen, der blev afviklet i Frederikshavn, blev vundet af svenskerne med 7 mod 6, efter en meget hård og jævnbyrdig dyst, hvor afgørelsen først faldt efter omspil i den sidste kamps tredje sæt.

Med forventet tilladelse fra D.B.F. skal der i år spilles en returmatch, der denne gang foregår i Gøteborg den 16. oktober. Det nordjyske hold, der skal bestå af seks herrer og to damer, er endnu ikke udtaget, men at man fra jydsk side er opsat på at få revanche, er en given sag.

Sønderjydsk Badminton Distrikt

Distriktet har ingen klubber med i 1. division, men der spilles 2., 3., 4., 5. og 6. divisionskampe indenfor distriktet. Der vil i denne sæson blive spillet returkampe i foråret i samtlige divisioner, undtagen i 2. division.

Holdturneringen startes søndag den 9. oktober, og man håber på endnu større deltagelse end sidste år, hvor der var anmeldt 48 hold à 6 spillere (fire herrer og to damer), det vil ialt sige 288 spillere, hvilket er godt ti procent af samtlige spillere i den jyske turnering 1948/49.

Valby Badminton Club

Den første store individuelle jættest i København om pladserne på Syd-Afrika holdet foregår den 15., 16. og 18. oktober i »Valby-Hallen«, Ved Skellet 30, hvor Valby Badminton Club afholder sin åbne single turnering.

Sidste år oplevede man i denne turnering den helt store sensation, idet samtlige spillere fra Thomas Cup holdet blev slået. I år er der endnu mere at stræbe efter, og hvis der er nogen som kan, er der ikke den ringeste tvivl om, at de vil forsøge at vælte de »gamle« ned fra piedestalen.

Publikum har altid været glade for at besøge den lille hyggelige hal Ved Skellet, og da man kan forudsige, at kampene vil blive »kampe på liv eller død«, tør vi godt spå, at klubben får publikumsrekord i år.

Anmeldelser til turneringen sendes til V.B.C., Ved Skellet 30, Valby. Sidste anmeldelsesfrist onsdag den 5. oktober. Adgangskort såvel til enkelte dage som partoutkort kan forudbestilles fra torsdag den 13. oktober på Valby 2888.

Danmarks-Holdturneringen

(Fortsat fra side 4)

Den klub, der får færrest points, rykker ned til kredturneringen. Hvis en eller flere klubber står med lige mange points, bliver indbyrdes match, subsidiært flest vundne kampe, mere subsidiært flest vundne sæt eller mest subsidiært flest vundne points afgørende for den indbyrdes placering. Hvis heller ikke dette placerings-system afgør placeringen, spilles der omkamp.

Turneringsreglementet indeholder desuden en mængde regler om økonomiske forhold, om spillesteder, tvivlsspørgsmål, aldersgrænser og meget andet, som vi dog vil tillade os at undlade at omtale, indtil de forskellige spørgsmål bliver aktuelle.

9. oktober 1949:

Odense—ABC
Århus—KBK
GBK—Sorø
SIF—Nykøbing F.

23. oktober 1949:

ABC—GBK

KBK—SIF
Sorø—Århus
Nykøbing F.—Odense

6. november 1949:

ABC—Århus
KBK—Odense
Sorø—SIF
Nykøbing F.—GBK

20. november 1949:

KBK—ABC
SIF—GBK
Odense—Sorø
Århus—Nykøbing F.

11. december 1949:

Nykøbing F.—ABC
Sorø—KBK
GBK—Odense
SIF—Århus

8. januar 1950:

ABC—SIF
GBK—KBK
Nykøbing F.—Sorø
Århus—Odense

22. januar 1950:

ABC—Sorø
KBK—Nykøbing F.
Århus—GBK
Odense—SIF

Førstnævnte klub er arrangør.

DET MED GLANSEN
HAR JOHANSEN...

DEN RIGTIGE SPORTSPRÆMIE TIL
DEN RIGTIGE PRIS FINDER DE HOS

**OLUF
JOHANSEN**

Sølv- og guldmedlemmer

Blågårdsgade 2 - København N
Telefon Nora 6311

Lyngby Hovedgade 49
Telefon Lyngby 2726

BADMINTON

Officielt organ for
Dansk Badminton Forbund

—★—
Redaktion:

KNUD LUNØE (ansvh)
P. Andersenvej 3
København F. - Gotthab 1952 y

JØRGEN BACH
Harald Jensensgade 2
København SV - Valby 2888

Abonnementstegning, annoncer
og ekspedition:

EINER ULRICH
Reklamebureau A/S
Kultorget 2
København K. - Central 3133

—★—
Arsabonnement kr. 8.-, 16 numre
Eftertryk kun tilladt
med kildeangivelse

Tryk:
Behrnt & Co. - Bogtrykkeri
Aaboulevard 43 - Nora 9511

BADMINTON

Ketchere
og Bolde

POUL HOLM

Silkegade 11, Kbh.
Tlf. Central 3082
Central 13,382